EURÓPAI PARLAMENT 2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

23.11.2009 B7-0162/2009

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

a Szomália partjainál elkövetett kalóztámadásokkal kapcsolatos politikai megoldásról

Sabine Lösing, Willy Meyer, Ilda Figueiredo
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

B7-0162/2009

az Európai Parlament állásfoglalása a a Szomália partjainál elkövetett kalóztámadásokkal kapcsolatos politikai megoldásról

Az Európai Parlament,

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2008. június 2-i, 1816. számú határozatára,

– tekintettel a Tanács 2008. decemberi és 2009. júliusi következtetéseire,

– tekintettel a 2009. április 23-án, Brüsszelben tartott, a szomáliai biztonsági intézmények támogatását célzó konferenciára és az Afrikai Unió szomáliai missziójára (AMISOM),

– tekintettel az Nemzetközi Kereskedelmi Kamara Nemzetközi Tengerészeti Hivatal (IMB) 2009-es, a hajók ellen elkövetett kalóztámadásokról és fegyveres rablásokról szóló jelentéseire,

– tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának (GAERC) 2009. november 17-i következtetéseire,

– tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a szomáliai politikai, szociális, gazdasági és humanitárius helyzet különös és állandó figyelmet igényel a nemzetközi közösség részéről a békefolyamat támogatása és az ország helyreállítása érdekében,

B. mivel 1,5 millió ember napi megélhetése függ a Világélelmezési Programtól (WFP),

C. mivel a Brüsszelben 2009 áprilisában tartott konferencián mintegy 213 millió dollárt ajánlottak fel az új szomáliai átmeneti szövetségi kormány megsegítésére a béke és stabilitás megteremtése érdekében, amelyből azonban csak 40 millió dollárt adtak át,

D. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1816. sz. határozata lehetővé tette az átmeneti kormánnyal együttműködő államok számára, hogy a tengeren elkövetett kalóztámadások és fegyveres rablások visszaszorítása érdekében a vonatkozó nemzetközi jognak megfelelő módon behatoljanak Szomália felségvizeire,

E. mivel 2008. december 8-án megkezdődött az EUNAVFOR ATALANTA-művelet, és 2009 februárjára teljes mértékben működőképessé vált, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a Világélelmezési Program (WFP) azon hajóinak védelméhez, amelyek a lakhelyüket elhagyni kényszerült, Szomáliában tartózkodó személyek számára élelmiszer segélyeket szállítanak, illetve az Ádeni-öbölben és Szomália partjainál közlekedő sebezhető hajók védelméhez, és a Szomália partjainál folyó kalóztámadások és fegyveres rablások megakadályozásához,

F. mivel az Afrikai Unió szomáliai missziója (AMISOM) legfőbb alapja az afrikai békeprogram, amelynek finanszírozása az Európai Fejlesztési Alap (EDF) hosszú távú

fejlesztési keretéből történik,

G. mivel az EU védelmi miniszterei göteborgi találkozójukon 2009 szeptemberének végén a Szomáliában kialakult kritikus helyzetre tekintettel úgy határoztak, hogy EU-missziót indítanak Szomáliába a biztonsági ágazat reformjának végrehajtásának biztosítására; és mivel 2009. november 17-én a Tanács jóváhagyta az átmeneti szövetségi kormány biztonsági erőinek képzéséhez hozzájáruló esetleges EBVP-misszióról szóló válságkezelési koncepciót és az esetleges EBVP-fellépéssel kapcsolatos további döntések sérelme nélkül a tervezési munka folytatását kérte.

H. mivel az ATALANTA/EUNAVFOR-művelet elindítása óta a Szomália felségvizein történt támadások száma az ötszörösére emelkedett és még nagyobb területre terjed ki,

I. mivel az IMB-jelentések szerint a támadások száma a 2008 első felében számolt 19-ről 2009 második felére 100-ra emelkedett,

J. mivel Szomália kormánya a nemzetközi hitelválság következtében a financiális forrásokban kialakult hiány miatt kénytelen volt elbocsátani parti őrségét, mivel ez Szomália felségvizein lehetőséget teremtett az illegális halászatra, amely a fő oka annak, hogy a szomáliai halászok elvesztették megélhetési forrásukat,

1. kijelenti, hogy a szomáliai válságot nem lehet katonai eszközökkel megoldani;

2. felszólítja a szomszédos országokat, hogy tartózkodjanak a szomáliai beavatkozástól;

3. felszólítja a Bizottságot és Tanácsot, hogy a szomáliai polgárháborúban résztvevők között ösztönözzék a megbékélési folyamatot; sürgeti a Bizottságot és Tanácsot, hogy gondoskodjanak e megbékélési folyamathoz és a polgárháborús felek közötti közvetítéshez szükséges technikai és pénzügyi támogatásról;

4. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a Szomáliával és az ATALANTA/EUNAVFOR-művelettel kapcsolatos politikai stratégiáját, mivel ezek nem tekinthetők sikeresnek, hiszen a támadások száma és erőszakosságuk mértéke növekedett;

5. sürgeti a Bizottságot és Tanácsot, hogy az ország mint egész helyzetére összpontosítsanak, és leginkább a humanitárius helyzet megoldására, illetve a több millió szomáliai szenvedését kiváltó valódi okok megszüntetésére;

6. nem ért egyet a biztonsági ágazat reformjának elősegítését célzó EU-misszióval, és semmilyen szomáliai, illetve régióbeli európai biztonsági és védelmi politikai (EBVP) művelettel;

7. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési segélyt, azaz az EDF-et nem szabad semmiféle katonai célra használni; határozottan tiltakozik az ellen, hogy az EDF-et a biztonsági ágazat reformja keretében katonai erők kiképzésére fordítsák; kijelenti, hogy az EDF-nek a szegénység és az éhezés fejlődő országokban történő eltörlésére irányuló küzdelem eszközének kell maradnia;

8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a

tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Szomália átmeneti szövetségi kormányának és átmeneti szövetségi parlamentjének.